

DECIZIE

05 aprilie 2016

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței,
judecători

Valentina Clevadî
Galina Stratulat, Dumitru Mardari

examinând recursul declarat de Societatea pe Acțiuni „TEGULUM” în cadrul dosarului de insolvabilitate a Societății cu Răspundere Limitate „SAGO”,

împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 02 februarie 2017, prin care s-a respins cererea Societății pe Acțiuni „TEGULUM” de repunere în termen la înaintarea creanțelor în sumă de 463 339 lei,

c o n s t a t ă :

La 24 decembrie 2014, creditorul ÎS „MOLDRESURSE” s-a adresat în instanța de insolvabilitate cu cerere introductivă privind intentarea procesului de insolvabilitate față de SRL „SOGO”.

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 29 iunie 2015 s-a admis cererea introductivă depusă de creditorul ÎS „MOLDRESURSE”, s-a constatat insolvabilitatea și s-a intentat procesul de insolvabilitate față de SRL „SOGO”, fiind numit în calitate de administrator al procesului de insolvabilitate, administratorul autorizat, Borta Vadim. Totodată, s-a obligat administratorul procesului de insolvabilitate, Borta Vadim, să notifice creditorii SRL „SOGO” despre înregistrarea cererilor de validare a creanțelor în vederea întocmirii tabelului definitiv al creanțelor în termen de cel mult 45 zile de la intentarea procesului, să verifice, să întocmească și să prezinte instanței de insolvabilitate cu 10 zile înainte de 07 septembrie 2015, tabelul definitiv al creanțelor și un raport amănunțit asupra cauzelor și împrejurărilor care au condus la insolvabilitate, cu menționarea persoanelor cărora le-ar fi imputabile și premisele angajării răspunderii acestora în condițiile legii și s-a stabilit ședința de validare a creanțelor și prima adunare de raportare la 07 septembrie 2015 ora 14.00. S-a indicat că dispozitivul prezentei hotărâri se va publica în Monitorul Oficial în termen de 10 zile de la data adoptării (f.d.2-3).

La 08 septembrie 2015, SA „TEGULUM” a depus cerere de validare a creanțelor în mărime de 463 339 lei, solicitând admiterea cererii, recunoașterea în calitate de creditor și validarea creanței înaintate cu includerea în tabelul definitiv al creanțelor debitorului SRL „SOGO” (7-verso).

În susținerea cererii a invocat că, prin hotărârea Judecătorei Botanica, mun. Chișinău din 14 august 2015, s-a încasat de la debitorul SRL „SOGO” în beneficiul SA „TEGULUM” în temeiul contractului de vânzare-cumpărare nr. TEG-02 din 01.08.2011 penalitatea contractuală pentru perioada de 180 zile în mărime de 440 339 lei, cheltuielile de judecată în sumă de 23 000 lei, iar în total suma de 463 339 lei. S-a încasat de la SRL „SOGO” în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 13 210.17 lei.

La 18 septembrie 2015, administratorul procesului de insolvență, Borta Vadim a depus tabelul definitiv al creanțelor SRL „SOGO”, neincluzând creanța chirografară de rangul VI a SA „TEGULUM” (f.d. 9-verso, 10).

Potrivit tabelului definitiv al creanțelor creditorilor împotriva patrimoniului debitorului, creanța SA „TEGULUM” nu a fost inclusă (f.d. 41).

Ulterior, la 06 decembrie 2016, SA „TEGULUM” a depus o cerere suplimentară de admitere a creanței, solicitând repunerea în termen, admiterea cererii, validarea creanței în sumă de 463 339 lei și rectificarea tabelului definitiv al creanțelor în vederea înregistrării creanței SA „TEGULUM” (f.d. 46).

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 02 februarie 2017 s-a respins cererea SA „TEGULUM” cu privire la repunerea în termen la înaintarea creanțelor în sumă de 463 339 lei (f.d. 57-59).

Conform art. 8 alin. (1) al Legii insolvenței, hotărârile și încheierile instanței de insolvență pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile calendaristice din data pronunțării și numai în cazurile prevăzute expres de prezenta lege.

La 16 februarie 2017, în termenul prevăzut de lege, SA „TEGULUM” a depus recurs nemotivat, iar la 16 martie 2017 recurs motivat împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 02 februarie 2017, solicitând casarea încheierii instanței de insolvență și soluționarea problemei în fond.

În motivarea cererii de recurs a indicat că, instanța de insolvență nu a elucidat pe deplin circumstanțele pricinii și în mod pripit a examinat cererea înaintată.

Recurentul și-a întemeiat prezenta cerere de chemare în judecată în baza art. 145 alin. (2) al Legii insolvenței, indicând că termenul de înaintare a creanțelor nu este respectat din cauza unor circumstanțe legate de persoana creditorului, și anume, că la 08 septembrie 2015 a depus cerere de validare a creanței, aceasta fiind inclusă cu titlu provizoriu, însă nefiind de acord cu creanța solicitată și hotărârea care a stat la baza formării creanței, administratorul a contestat-o cu apel, care prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 21.01.2016, menținută prin decizia Curții

Supreme de Justiție din 06.04.2016 cererea de apel declarată de SRL „SOGO” a fost restituită.

Pledând pentru admiterea recursului, recurentul a invocat că a participat în calitate de creditor la adunările creditorilor, cu creanța stabilită cu titlu provizoriu în mărime de 463 339 lei/voturi.

La 07 noiembrie 2016, în baza informației recepționate de la noul administrator Ceavdar Mihail a aflat că, creanța societății nu a fost inclusă în tabelul definitiv. În acest sens, a fost indus în eroare de fostul administrator precum că, a fost inclus în tabelul definitiv, cu creanța cu titlu provizoriu, fapt confirmat prin avizele primite.

De asemenea a relatat că s-a aflat în imposibilitate de a prezenta titlul executoriu pentru confirmarea tabelului definitiv, or, acesta a fost emis ulterior întocmirii tabelului definitiv al creanțelor, fapt ce a fost ignorat de administratorul procesului de insolabilitate și instanță.

Astfel, opinează că debitorul SRL „SOGO” la moment datorează SA „TEGULUM” suma de 463 339 lei, fapt confirmat printr-o decizie irevocabilă a instanței de judecată, ultima având calitatea de creditor ceea ce constituie temei de înaintare a cererii de admitere a creanței.

Examinând materialele dosarului prin prisma argumentelor invocate în cererea de recurs, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul înaintat de SA „TEGULUM” urmează a fi respins cu menținerea încheierii instanței de insolabilitate din următoarele motive.

În conformitate cu art. 427 lit. a) CPC, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Potrivit art. 1 alin. (4) al Legii insolabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, în vigoare din 14 martie 2013, procesul de insolabilitate se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă și cu cele ale prezentei legi.

Potrivit art. 356 CPC, cererea de declarare a insolabilității se judecă în instanță conform normelor generale din prezentul cod, cu excepțiile și completările stabilite de legislația insolabilității.

Din materialele cauzei îndreptate instanței de recurs rezultă că, prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 29 iunie 2015 a fost admisă cererea introductivă depusă de creditorul ÎS „MOLDRESURSE”, s-a constatat insolabilitatea și s-a intentat procesul de insolabilitate față de SRL „SOGO”, fiind numit în calitate de administrator al procesului de insolabilitate, administratorul autorizat, Borta Vadim și s-a obligat administratorul procesului de insolabilitate, Borta Vadim, să notifice creditorii SRL „SOGO” despre înregistrarea cererilor de validare a creanțelor în vederea întocmirii tabelului definitiv al creanțelor în termen de cel mult 45 zile de la intentarea procesului, să verifice, să întocmească și să prezinte instanței de insolabilitate cu 10 zile înainte de 07 septembrie 2015, tabelul definitiv al

creanțelor și un raport amănunțit asupra cauzelor și împrejurărilor care au condus la insolabilitate, cu menționarea persoanelor cărora le-ar fi imputabile și premisele angajării răspunderii acestora în condițiile legii și s-a stabilit ședința de validare a creanțelor și prima adunare de raportare la 07 septembrie 2015 ora 14.00. S-a indicat că dispozitivul prezentei hotărâri se va publica în Monitorul Oficial în termen de 10 zile de la data adoptării (f.d.2-3).

S-a constatat cu certitudine că la 08 septembrie 2015, SA „TEGULUM” a depus cerere de validare a creanțelor în mărime de 463 339 lei, solicitând admiterea cererii, recunoașterea în calitate de creditor și validarea creanței înaintate cu includerea în tabelul definitiv al creanțelor debitorului SRL „SOGO” (7-verso), întemeindu-și cererea pe hotărârea Judecătorei Botanica, mun. Chișinău din 14 august 2015, prin care s-a încasat de la debitorul SRL „SOGO” în beneficiul SA „TEGULUM” în baza contractului de vânzare-cumpărare nr. TEG-02 din 01.08.2011 penalitatea contractuală pentru perioada de 180 zile în mărime de 440 339 lei, cheltuielile de judecată în sumă de 23 000 lei, iar în total suma de 463 339 lei și s-a încasat de la SRL „SOGO” în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 13 210.17 lei.

S-a stabilit că la 18 septembrie 2015, administratorul procesului de insolabilitate, Borta Vadim a depus tabelul definitiv al creanțelor SRL „SOGO”, neincluzând creanța chirografară de rangul VI a SA „TEGULUM” (f.d. 9-verso, 10).

Iar, potrivit tabelului definitiv al creanțelor creditorilor împotriva patrimoniului debitorului, creanța SA „TEGULUM” nu a fost inclusă (f.d. 41).

Ulterior, la 06 decembrie 2016, SA „TEGULUM” a depus o cerere suplimentară de admitere a creanței, solicitând repunerea în termen, admiterea cererii, validarea creanței în sumă de 463 339 lei și rectificarea tabelului definitiv al creanțelor în vederea înregistrării creanței SA „TEGULUM” (f.d. 46).

Curtea de Apel Chișinău prin încheierea din 02 februarie 2017 a respins cererea SA „TEGULUM” cu privire la repunerea în termen la înaintarea creanțelor în sumă de 463 339 lei (f.d. 57-59).

La 10 iulie 2015 dispozitivul hotărârii Curții de Apel Chișinău din 29 iunie 2015 a fost publicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova nr. 177-184 (5219-5226).

În conformitate cu art. 76 al Legii insolabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, înaintarea creanțelor de către creditorii are loc în strictă conformitate cu reglementările privind procedura de insolabilitate.

Conform art. 140 alin. (1), (2) și (3) al Legii insolabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, dacă are o creanță față de debitor născută anterior datei deschiderii procedurii, creditorul înaintează în scris creanța, indiferent de tipul ei, printr-o cerere de admitere a creanțelor adresată instanței de judecată care examinează cauza de insolabilitate a debitorului. Cererile de admitere a creanțelor se consemnează într-un registru, care se păstrează în instanță. Cererea de admitere a creanței se

depune în termenul stabilit în hotărârea de deschidere a procedurii sau în termenul indicat în notificarea administratorului provizoriu. Termenul-limită pentru creditori privind înregistrarea cererii de admitere a creanțelor în vederea întocmirii tabelului preliminar este de 30 de zile calendaristice, iar pentru întocmirea tabelului definitiv, de 45 de zile calendaristice de la data intrării în procedură. Cererea de admitere a creanței trebuie făcută chiar dacă aceasta nu este stabilită printr-un titlu. Creanțele neconfirmate prin cerere de admitere a creanței nu se includ în tabelul definitiv al creanțelor și nu se satisfac conform procedurii stabilite de prezenta lege.

Potrivit art. 145 alin. (1) al Legii insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, cu excepția cazului în care notificarea intentării procesului s-a făcut cu încălcarea dispozițiilor prezentei legi, titularul de creanțe, anterior intentării procesului, care nu depune cerere de validare a creanțelor până la expirarea termenului de înaintare a creanțelor prevăzut prin hotărârea instanței de insolvență, este decăzut, în ceea ce privește creanțele respective, din următoarele drepturi: a) de a participa și de a vota la adunarea creditorilor; b) de a înainta și de a retrage candidatura administratorului insolvenței; c) de a participa la distribuirile de sume în cadrul procedurii de restructurare și/sau al procedurii falimentului; d) de a își realiza creanțele împotriva debitorului, a membrilor ori asociaților acestuia; e) de a înainta propuneri de restructurare a debitorului.

Alin. (2) al aceluiași articol al Legii insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, prevede că la cererea întemeiată a creditorului, în cazuri excepționale, dacă instanța de judecată care examinează procesul de insolvență constată că termenul de înaintare a creanțelor nu este respectat din cauza unor circumstanțe legate de persoana creditorului sau de obiectul creanței ori dacă nu s-a respectat procedura de notificare a intentării procesului, instanța de insolvență repune, prin încheiere, în termen cererea de admitere a creanțelor.

La caz, prezintă relevanță și art. 116 alin. (1) și (3) CPC, care stipulează că persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță. La cererea de repunere în termen se anexează probele ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului. Totodată, trebuie efectuat actul de procedură care nu a fost îndeplinit în termen (să fie depusă cererea, să fie prezentate documente respective etc.).

Așadar, instanța de recurs constată că încheierea recurată în speță, a fost emisă cu respectarea prevederilor Legii insolvenței, care urmau a fi aplicate la soluționarea chestiunii supuse examinării.

Raportând la caz normele enunțate în raport cu cele stabilite supra, Colegiul conchide că, instanța de insolvență just a constatat că, SA „TEGULUM” urma să depună în scris cerere de validare a creanței până la data menționată în hotărârea de intentare a insolvenței, adică cel târziu până la 14 august 2015 inclusiv, iar SA „TEGULUM” a depus cerere de validare a creanței la 08 septembrie 2015, după termenul stabilit de instanța de insolvență în hotărârea privind intentarea

procesului de insolvență, solicitând repunerea acesteia în termen.

În circumstanțele stabilite, Colegiul consideră că, Curtea de Apel Chișinău prin încheierea din 02 februarie 2017 întemeiat a respins cererea SA „TEGULUM” de repunere în termen a cererii de validare a creanței, deoarece SA „TEGULUM” nu figurează în calitate de creditor, ținând cont că nu a depus o cerere de validare a creanței în termenul stabilit de instanța de insolvență și nu putea fi inclusă creanța în tabelul definitiv al creanțelor.

La acest segment, instanța remarcă că cererea de admitere a creanțelor, pentru a fi considerată valabil exprimată, urmează a fi depusă în instanța care examinează cauza de insolvență a debitorului. O astfel de cerere nu se va aprecia ca fiind depusă dacă ea a fost transmisă doar în adresa administratorului insolvenței sau a debitorului. Aceiași procedură de depunere a cererilor de admitere a creanțelor este obligatorie de a fi respectată de către toți creditorii, indiferent de temeiul apariției acestora și de documentele ce confirmă creanța creditorului, adică inclusiv pentru creanțele întemeiate pe hotărâri judecătorești, arbitrale irevocabile sau titluri executorii.

În acest context, Colegiul apreciază critic și respinge afirmația recurentului precum că, creanța SA „TEGULUM” urmează a fi inclusă în tabelul definitiv al creanțelor debitorului SRL „SOGO”, dat fiind faptul că, a participat în calitate de creditor la adunările creditorilor, cu creanța stabilită cu titlu provizoriu în mărime de 463 339 lei/voturi, deoarece SA „TEGULUM” urma să depună o cerere de validare a creanței în termen de 45 zile, prevăzut de Legea insolvenței, care este un termen limită, adică maxim, stabilit prin hotărârea instanței de judecată, în interiorul căruia creditorul este în drept de a depune în instanța de judecată cereri de admitere a creanțelor față de debitor cu anexarea tuturor probelor ce confirmă creanța pretinsă, însă evident că acest termen urmează să fie unul rezonabil, suficient ca dispozitivul hotărârii privind deschiderea procedurii de insolvență să fie publicat în Monitorul Oficial, să fie adus la cunoștința publicului, și respectiv, ca cei interesați să-și înainteze creanțele sale față de debitor, fapt ce la caz nu a fost respectat de către recurent.

Astfel, nu poate fi imputat administratorului procesului de insolvență și faptul că acesta a cunoscut sau trebuia să cunoască despre existența creanței creditorului SA „TEGULUM”, or, dat fiind faptul că, hotărârea de intentare a procesului de insolvență față de SRL „SOGO” a fost publicată în Monitorul Oficial la 10 iulie 2015, se prezumă că toți creditorii societății debitoare au fost informați despre inițierea procesului de insolvență. Publicitatea prezumă că, creditorul a luat cunoștință cu privire la termenele stabilite de instanță în vederea depunerii cererii de validare a creanței și întocmirea tabelului definitiv și că orice cerere depusă după acest termen este tardivă.

Reieșind din constatările relatate în coroborare cu prevederile legale enunțate, instanța de recurs consideră că Curtea de Apel Chișinău, ca instanță de

insolvabilitate, în prezenta speță corect a stabilit că, cerința recurentului cu privire la repunere în termen a cererii de validare a creanței este neîntemeiată, deoarece nu a invocat nici un temei justificat omiterii termenului de depunere a cererii de validare a creanței și nu se încadrează în prevederile art. 145 alin. (2) al Legii insolvenței, iar argumentele recurentului urmează a fi respinse, deoarece acestea vin în contradicție cu constatările expuse, dânsul a avut posibilitatea de a lua cunoștință cu hotărârea de intentare a procesului de insolvență față de SRL „SOGO” prin intermediul Monitorului Oficial nr. 177-184 (5219-5226).

Prin urmare, alte argumente invocate în cererea de recurs, fiind apreciate în coroborare cu circumstanțele constatate și probele administrate, nu pot servi temei pentru admiterea recursului în sensul declarat.

Luând în considerație cele expuse, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție concluzionează că argumentele invocate în recurs sunt neîntemeiate, fapt pentru care recursul urmează a fi respins cu menținerea încheierii Curții de Apel Chișinău din 02 februarie 2017.

În conformitate cu art. 427 lit. a) CPC, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e :

Se respinge recursul declarat de Societatea pe Acțiuni „TEGULUM”.

Se menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 02 februarie 2017, pronunțată în cadrul dosarului de insolvență a Societății cu Răspundere Limitată „SOGO”, prin care s-a respins cererea Societății pe Acțiuni „TEGULUM” de repunere în termen la înaintarea creanțelor în sumă de 463 339 lei.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței

Valentina Clevadi

judecători

Galina Stratulat

Dumitru Mardari